

силыть си. Сглобихъ отъ облыгѣ дръвѣ на прѣд-
вѣжтѣ и задвѣжтѣ мачтѣ еднаж лѣсѣ, на кожто
натрупахъ двѣ дебелы вѣжѣ и всичкы желѣзи-
ны що можахъ да искъртъж. Слѣдъ това зехъ
да теглѣж съ веслата, но понеже товарътъ ми
бѣше тежъкъ, не можахъ като другъ пѣтъ да
управлявамъ лѣсѣжтѣ си, която като ся прѣвѣрнѣж
ввѣрли мя въ морето на едно съ товарътъ ми,
и едва можѣхъ да отървѣж нѣколко кѣсове отъ
дебелытъ вѣжѣ и нѣколко желѣзины.

Въ разстояніе на тринадесетъ дена отъ из-
лѣзваніето ми на сушѣжтѣ, единадесетъ пѣтъ хо-
дихъ на корабѣтъ, и ако да ми бѣше врѣмето
всякога благоприятно, щѣхъ да пренесѣж всич-
кото корыто на сухо.

Врѣмето ся приготвяше да ся зазими, ко-
гато прѣдпріехъ и дванадесетото си на кора-
бѣтъ ходяніе. Намѣрихъ още на корабѣтъ едно
влагаліще (*бюро*) съ измлацы (*чекмеджета*),
въ единѣ отъ който имаше едны малкы ножичкы,
десетъ, дванадесетъ ножове, и другы толкозъ ви-
лушкы; въ другъ единѣ имаше тридесетъ и шесть
ляры стерлины въ злато и сребро при това и
още нѣколко монеты.

Но желаніето ми за златото бѣше много